

Frälsningsvisshet

Gud har en avsikt med sitt Ord – att själar ska komma till en levande tro på Jesus och bli bevarade hos honom. Bara då ärver vi himmelens härlighet! Det viktigaste i den här världen är alltså: Att vara ett sant Guds barn.

När jag var 16-17 år var det en fråga jag minst av allt ville få. Frågan var: Är du en kristen? Det hände att folk frågade. Några gånger svarade jag ja – andra gånger svarade jag nej! Men i båda fallen upplevde jag det svårt efteråt! Frågorna trängde sig liksom på: Ville jag vara en kristen? Var jag det? Hur skulle jag eventuellt bli det? Skulle jag hamna i himmelen eller i helvetet?

Hur blir man viss om vägen till att bli ett Guds barn?

Då måste vi först vara på det klara med att en känsla av visshet frälser lika lite som en känsla av ovisshet.

* Några bespottar Gud genom att leva i sina synder – de har ingen frälsningsvisshet – och söker det inte heller – och de är inte Guds barn. (1 Kor 6:9-10). ”Den som döljer sina överträdelser går det ej väl.” (Ords 28:13).

* Om vi hade frågat församlingen i Laodicea, som omtalas i Uppenbarelseboken 3, om de var kristna hade de svarat: Vi är rika, vi har överflöd och lider ingen nöd. (Upp 3:17).

Men Jesu bedömning, där han står utanför och klappar på, är: Ni vet inte att ni är eländiga, beklagansvärda, fattiga, blinda och nakna. De hade nog en slags visshet – men visshetens grund var inte Jesus.

Därför: Frälsningsvisshet i biblisk mening får aldrig skiljas från Frälsaren, Jesus Kristus, utan måste knytas till honom. Han som är sann Gud och sann människa i en och samma person. Han som sonade våra synder med sitt blod, led döden för oss och uppstod till vår rättfärdiggörelse.

Därför säger Johannes: ”Detta skriver jag till er för att ni skall veta att ni har evigt liv, ni som tror på Guds Sons namn.” (1 Joh 5:13).

Många räknar det som en självklarhet att de har evigt liv – de är ju positiva till både Jesus och kristendomen!

Och när de ber sitt ”Fader vår” ska nog Gud vara nådig mot dem, tänker de. Till dig vill jag säga: Inbilla dig inte något! Undersök saken!

Eller – vill du inte låta Gud undersöka denna viktiga sak åt dig medan du ser och hör på? (Ps 139:23-24). Han har skapat dig och känner dig bättre än du känner dig själv.

Några förnekar att man kan få visshet om att man är Guds barn. De kallar det högmod. ”Man får hoppas på det bästa”, säger de.

Men vad säger Bibeln?

* ”Se, vilken kärlek Fadern har skänkt oss: att vi får kallas Guds barn, och det är vi också.” (1 Joh 3:1).

* ”Vi har vårt medborgarskap i himmelen.” (Fil 3:20).

* ”Vi vet att om vårt jordiska tält rivs ner, så har vi en byggnad från Gud.” (2 Kor 5:1).

* ”Då vi alltså har förklarats rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus.” (Rom 5:1).

Rosenius säger: ”Den skadliga villfarelsen att man inte kan veta om man är i eller utanför nåden, borde ryckas upp med roten.” Det gäller alltså att känna, att äga Jesus. (Joh 17:3).

Men hur sker detta? Hur blir jag född på nytt? Eller – låt oss fråga så här: Hur kommer Jesus till oss? Vi måste svara:

* Genom nådens medel.

* Genom Guds Ord. (1 Petr 1:23).

* Genom det kristna dopet. (1 Petr. 3:21). (Vi talar inte om nattvardens nådemedel när det gäller att bli född på nytt. Nattvarden är för dem som har tron.)

Nåväl, säger folk: Vi är döpta, alltså är vi kristna! Vi måste svara: Det är inte säkert! (Läs Apg. 8:13; 18-24). Eller också säger man: Jag har hört Guds Ord många gånger – alltså är jag en kristen! Vi måste än en gång svara: Det är inte säkert! (Läs Luk 13:26-27 och Joh 5:39). Vi bör inte betrakta Guds Ord och sakrament som magi. Gud har en avsikt med Ordets förkunnelse och sakramentens rätta förvaltning: Att skapa och uppehålla tron på Jesus i vårt hjärta! (Mark 16:16).

Men finns det inte något som heter trons bevisning?

Jesus talar om människor som hade använt hans namn. Stora tecken och under skedde! De talade profetiskt! De drev ut onda andar osv. Jesus förutsäger att de på domens dag ska framhålla detta som bevis – de vill så gärna in i himmelen.

Men Jesus säger: ”Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni laglösa!” (Matt 7:23). Det var inte något bevis på att de var sanna kristna.

Andra säger: Jag vet att jag är en kristen eftersom jag har vänt mig bort från all min synd. Då frågar jag: Är du säker på det? Du kan nog leva ett liv som andra människor räknar som ett fromt liv – men hur räknar Gud?

Om du slutar svära, ljuga, leva i otukt och så vidare, har du då blivit syndfri i dina tankar och lustar? Hur är det med din missunnsamhet, ditt habegär – och hur är det med din lust att hävda dig själv på andras bekostnad? Har du också vänt dig bort från detta? (Apg 8:21).

Kanske har du inte lust att läsa mer nu – är det så strängt, säger du? All synd är fördömlig. Dessutom säger David: ”Vem märker själv hur ofta han felar?” (Ps 19:13). Alltså: Om du skulle få förlåtelse bara för den synd du har fått se hos dig skulle du knappast bli frälst.

Det låter väldig övertygande när man ibland hör: ”Du måste överlämna dig till 100%!!!” – Hycklarna ”lyckas” visst även med detta, men de ärliga frågar: ”Måntro om jag har överlämnat mig tillräckligt till Gud?” Du ville gärna vara ärlig – men är jag det?

Låt mig nu få säga dig något!

Bibeln säger: ”Kasta alla era bekymmer på honom!” (1 Petr 5:7). ”Låt oss då lägga bort allt som tynger, och särskilt synden som snärjer oss så hårt.” (Hebr 12:1). Det är härligt att vi får komma med allt som tynger oss.

Men mången ärlig själ som ”la allt vid Jesu fötter”, och bad om att få bli en god kristen, blev mycket förskräckt och missmodig när han började upptäcka: Jag har ju fortfarande ond lust i mitt hjärta! Vad är detta?

Många får då hjälp att tänka i enlighet med tidens ”förnuftskristendom” – och kommer in på en väg som slutar i helvetet.

”Man måste ju använda lite sunt förnuft. Så noga kan man ju inte vara. Ingen är ju fullkomlig!” Och istället föra att köra fast under lagen finner man hela tiden en ljusglimt i sin strävan. Man ber Gud om kraft – och hoppas att bli bättre i framtiden. (Jes 57:10).

Hur ser då Gud på detta?

Jak. 2:10: *"Ty den som håller hela lagen men bryter mot ett enda bud är skyldig till allt."* (Läs också Gal.3:10).

Gud säger alltså: Du har överhuvudtaget inte kommit in på himlavägen. För du räknas som den största lagöverträdare, bara genom att ha en enda syndig tanke i ditt hjärta.

Paulus säger: *"Förr levde jag utan lagen, men när budordet kom, fick synden liv och jag dog. Då visade det sig att budordet som skulle föra till liv, blev till död."* (Rom.7:10). Du erfar Rom.3:19-20. Din mun är tillstoppad. – Skyldig till evig död!

Men nu ska du få se något som de "förnuftskristna" bara har hört om. Nu ska du få erfara det och glädja dig över det! Du har nu insett att du är förtappad. Du finner ingen visshet i vad du har gjort, gör eller lovar att göra i framtiden.

Många har hört att evangeliet är ett budskap om vad Jesus gjort! Men de har aldrig haft någon glädje av det. Det har bara varit en teori. Det stora för många är vad de gör, har gjort och har tänkt göra. Men nu – när ingenting av mitt eget håller inför Gud?? (Matt.25:44-46).

Denna situation har Gud väntat på. Du är bland de sjuka, som har ont, som behöver läkare! (Luk.5:31). Tron kommer av predikan. (Rom.10:17). *"Hör, så får er själ leva!"* (Jes.55:3).

Vad ger oss frälsningsvisshet?

"Lägg noga märke till om du finner din tröst i att höra eller i att göra. Av detta kan du veta om du lever i tron. När du aldrig kan finna tröst i det som du själv gör, vad det än är, men bara genom att höra Ordet om Jesus, då vet du att din tröst kommer av tro." (C.O. Rosenius).

Vad är då evangeliet?

Det är något Gud har gjort. (Rom.8:2). Gud har lagt all din synd på Jesus! Och det blev ordentligt gjort! Ingenting blev glömt! Till och med den onda natur som varje sann kristen med sorg känner hos sig själv – allt blev taget med!

Detta är alltså ordnat i och med Jesus – din ställföreträdare. Så är Gud tillfreds med dig genom Jesus. *"Evangeliet är budskapet om ett stort platsbyte."* (Ø. Andersen).

* Av naturen är du en syndare. I Hes.18:4 heter det: *"Den som syndar skall dö."*

* Av naturen är Jesus fullkomligt rättfärdig och förtjänar evigt liv. (Matt.3:17).

– Så placerar Gud Jesus på syndarplatsen (2 Kor.5:21). Han dör din död!

– Så placerar Gud dig i Jesu rättfärdighet, så att du är allt han står för. Då ärver du evigt liv och salighet!

Jesus drabbas av Guds förfärliga vredes dom! Men, säger du, jag är skyldig? Nej, säger evangeliet! Eftersom synden blev lagd på honom måste också straffet drabba honom. (Jes. 53:5).

Du är fri! Tänk att få sjunga:

*Nu vill vid korset jag stanna
Förundrad jag ser: Jag är fri!
Jag skall inte dö, jag skall leva
Med Jesus till evig tid.
(T. Bjerkrheim)*

Döden kunde inte behålla Jesus. Hans uppståndelses kraft gör att vi kan sjunga:

*Var är vår synd, vår dom och skam
Var är vårt straff, vår last?
När allt tillräknat blev Guds Lamm,
Till korset spikat fast.
(A. Thompson)*

Detta budskap ger oss visshet! Den helige Ande uppenbarar det för hjärtat! (Rom.8:16). Låt nu Jesus alltid gälla mellan dig och Gud!

*Tag aldrig med, du Jesu brud
Det minsta eget gott!
För mellan syndaren och Gud,
Där gäller nåden blott.
(Lina Sandell)*

Gud har en avsikt med sitt Ord – att själar ska komma till en levande tro på Jesus och bli bevarade hos honom. Bara då ärver vi himmelens härlighet! Det viktigaste i den här världen är alltså: Att vara ett sant Guds barn.

Av Oddvar Dahl